

Lib. rar. box 8

(Suhm, Peter Frederik)

II

Hr. Conferents-Raad

SUHM,

i Anledning

av

Hans Brev til Kongen

Ao. 1772.

Bergen,

trykt hos Kong. Maj. privil. Bogtrykker,

H. Dedecken.

10

THE UNIVERSITY OF TORONTO

LIBRARY

1871

10

THE UNIVERSITY OF TORONTO

1871

649965

Hvad følede vi ikke, da vi læste det, som
var kommen fra Dit patriotiske Hierte?
Hvad Virkninger gjorde ikke saadant
udi vores Dofrelse og Hengivenhed, udi vo-
res Ridkierhed og Kierlighed for vores Dyr-
bare Monarch, Kong **CHRISTIAN**
den Sybende, for iet Kongelige Huus,
og for Gærderneilandet?

Men, end vores Omhed? = = = Denne
 har aldrig været større, end den Tid vi fik hø-
 re, at dette All havde været nær ved en Fare,
 der var saa meget mere græffelig, som den var
 tilberedet af dem, som helst burde have beskier-
 met det: Av dem, som var nærmest, og derfor
 burde have været de første til at afværge alle
 Stød: Av dem, som var forbundet ved de stør-
 ste Belgierninger, og derfor saa meget mere
 vare forpligtede, at hellige dette All en ufor-
 rykket Trofskab.

Faren er forbie, og de Skyldige staae til
 Regenskab for deres Formastelser, for deres
 Ondskab og Træfthed.

Vi skionner med den inderligste Taknem-
 melighed og Erkiendtlighed paa Dem, som
 haver ladet sig bruge som værdige Midler til at
 avvende det Udfyelige, som var tiltænkt vor
 Konge,

Konge, det Kongelige Huus og vores
gandske Forfatning. Vi vil i vore Hjerter
oprette Dem de *Reminder*, som De verved
have fortient. Vi vil ikke glemme nogen af
Dem, som haver havt Deel i at udføre dette,
og at redde os fra en *Forrykkelse*, som var nær
for Haanden.

Priisbærdige *JULIANA!* Elst-
bærdige *FRIDRICH!* Disse Nav-
ne skal endog mere forherliges, end de allerede
ere. Ja, vore seneste *Efterkommere* skal er-
indre Dem med *Befsignelse* og *Taknemmelig-*
hed.

De øvrige *Mænd*, de retskafne *Patrio-*
ter, som har været med, skal have et værdigt
Sted udi vores og vores *Avkoms* Minde. *Ef-*
*ter*slægten skal endog binde de *Laurbær-Krandse*
for

for Dem, som De have fortient, ved at opfylde Deres Pligter. Disse Pligter vare ligesaa søde, som nødvendige og haarde:

Forvovenhed gjorde, at de kunde kaldes nødvendige, men Rettskaffenhed var den Aarsage, der gjorde den sød og behagelig.

Men Du, vores Fortræffelige Subm! hvad skylder vi ikke Dig? Du baade tænker, taler, skriver og handler, som Patriot. Vi ærer Dig, vi takker Dig! Men er ikke dette noget, som er vor Pligt? Jo, vi har længe kiendt Dig, som en Menneſke-Ven, som Patriot og en rettskaffen Medborgere; vi har kiendt Dig, som den, der ved Dine Skrifter har gjort Dig fortient: men vi har ikke uden ved denne betydelige, denne beklagelige Leilighed lært at kiende Dig paa den Side, som Du haver viist Dig ved Din Tale, Dit Brev, eller hvad vi
skal

skal falde det, til Kongen. Du taler for
Dig Selv og os Alle; og hvert Ord af Din
Pen er noget, som rører og opvækker. Du
taler ikke som en Smigrer, men Sandhed er
Dit Bidne, Din Forskandsning og Forsvar.
Lyksalige Tid! da Undersaatterne tør, kan og
vil nærme sig til Tronen med det, der binder
begge Dele sammen med uopløselige Baand!
Du taler ikke som den, der vil gjøre Dig stor
paa andre brave Folkes Regning. Du op-
hoier Dyd og Retskaffenhed, hvor den findes.
Du gjør Forskiel imellem de virkelige Onde og
dem, som paa en uskyldig Maade kan have
taget Feil i en god Hensigt. Du veed, hvor
let det er at underkiende Andres Gierninger:
endog dem, som aldrig, i de paagiældende
Dieblikke, kunde rettes og forbedres, uden at
forsalde til større Feil. Du taler ikke som
den, der vil krybe i Skiul, naar Udgifter skal
udredes for det Almindelige; men Du tilby-
der

Bibl. Berg 847

5/82

Bibl. Dan 4, 496

8

Nov. 17
1767

der Dig selv frivillig at bære den Deel, som
forhen laae paa den Usle. Ketskasne, For-
træffelige Medborger! Gid den ædle Drift,
som besiaeler Din Patriotisme, maatte føles
hos mange, og antænde Gnister der, hvor
denne søde Glød synes at være uddød! Ja,
gid at dette Hoesværdige hos Dig, maatte
binde den ene Stand nærmere til den anden!
Da skal vi tilhobe blive et saadant Folk, som
skal misundes af fremmede Slægter.

Skrevet i Bergen den 16de Februarii Anno 1772.

